

Factors Affecting the Behavior, Decision-Making, and Behavior Intentions in Tourism of Thai Individuals with Hearing Impairment

Jinnapas Dominic¹ Natthida Chanseekhot^{2*} Chanidapa Jantharasena³

^{1,2,3} Tourism Industry Management, Faculty of Business Administration and Accountancy,
Khon Kaen University

Research Article

Corresponding E-mail*:

pthewe@kku.ac.th

natthida.cha@kkumail.com*

chanidapa.j@kkumail.com

Article Info

Received 23 Nov 2024

Revised 17 Mar 2025

Accepted 6 May 2025

Keywords

Behavioral intention,

Hearing impairment,

Tourism behavior,

Travel motivation

Abstract The objective of this research is to study the tourism behavior, motivation, decision-making, and behavioral intentions of Thai individuals with hearing impairment. The sample group is 425 Thai individuals with hearing impairments. The data was collected using a questionnaire along with the data analysis through a software package, which was analyzed by descriptive statistics. The data collection was conducted through two methods: online questionnaires and field surveys.

The results revealed that most Thai individuals with hearing impairments travel primarily for recreation and travel with family, friends, and relatives, sometimes they travel alone without a personal assistant. On average, they travel 1-2 times per year, spending 1 night per trip, with an average cost of 2,001 to 3,000 baht. They plan their trips independently and receive tourism information through Facebook. They prefer

destinations that are natural attractions, such as the sea, mountains, waterfalls, and national parks. Most people choose to use private vehicles for travel and stay at resorts. Travel during the weekends, on Saturdays and Sundays. Before traveling, study information about tourist attractions. During travel, take photos and videos. After traveling, tourists share and post their experiences on social media by uploading images, videos, and messages that express their feelings. Regarding travel motivation, both the decision-making process and tourism behavior intentions are highly developed. The main problems and obstacles in tourism include communication, inadequate facilities, and the attitudes of service staff towards individuals with hearing impairments. The tourism needs of individuals with hearing impairments are sign language tour guides, informational signs with text, images, and equal service. Therefore, those involved in the tourism industry can use the results of the study as a guideline for improving and developing tourism management for individuals with hearing impairments, ensuring that they have equal opportunities to access tourism.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม แรงจูงใจ การตัดสินใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรม ทางการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

จินณพัช โดมินิค¹ ณัฐธิดา จันทรสีโคตร^{2*} ชนิดาภา จันทรเสนา³

^{1,2,3} สาขาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ การตัดสินใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย 425 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ การเก็บข้อมูลดำเนินการผ่านสองช่องทาง ได้แก่ การเก็บแบบสอบถามออนไลน์ และการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้พิการทางการได้ยินชาวไทยโดยส่วนใหญ่ท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน เดินทางร่วมกับครอบครัว เพื่อนญาติ บางครั้งเดินทางคนเดียวไม่มีผู้ช่วยส่วนตัว เดินทางท่องเที่ยว 1-2 ครั้งต่อปีใช้เวลา 1 คืน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 2,001 – 3,000 บาท โดยวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวเอง รับรู้ข้อมูลทางการท่องเที่ยวจากเพชบุ๊ก และชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก อุทยาน ใช้รถส่วนบุคคลและเลือกพักรีสอร์ต เดินทางช่วงวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์ ก่อนการเดินทางมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ระหว่างการเดินทางมีการถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ และหลังการเดินทางท่องเที่ยวมีการแบ่งปันและแชร์ประสบการณ์ลงโซเชียลมีเดีย เช่น อีพภาพ วิดีโอ ข้อความบอกเล่าความรู้สึก และแรงจูงใจ กระบวนการตัดสินใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว คือ ปัญหาด้านการสื่อสาร สิ่งอำนวยความสะดวก และทัศนคติของพนักงานบริการ นอกจากนี้ยังมีความต้องการทางการท่องเที่ยว ได้แก่ มัคคุเทศก์ภาษามือ ป้ายสื่อความหมายแบบข้อความ รูปภาพ สัญลักษณ์การบริการที่เท่าเทียม โดยผู้ที่มีเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน เพื่อให้เข้าถึงการท่องเที่ยวอย่างเท่าเทียม

คำสำคัญ: เจตนาในการแสดงพฤติกรรม, ความบกพร่องทางการได้ยิน, พฤติกรรมการท่องเที่ยว, แรงจูงใจในการเดินทาง

บทนำ

โลกกำลังเข้าสู่สภาวะที่มีสังคมคนพิการ และสังคมผู้สูงอายุ เนื่องจากประชากรโลกมีแนวโน้มเป็นผู้สูงอายุมากขึ้น อีกทั้งการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุยังส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของความพิการ **บัน บุตรี** (Butree, 2021) ข้อมูลจาก**องค์การอนามัยโลก** (World Health Organization, 2024a) แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันมีประมาณ 1,300 ล้านคน ซึ่งหมายถึงประมาณ 16% ของประชากรโลกทั้งหมดที่ต้องประสบกับความพิการอย่างรุนแรง ตัวเลขนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้คนที่มีความพิการมีข้อจำกัดในการดำเนินชีวิตประจำวัน

วารสารจะระบุชื่อผู้แต่งในการอ้างอิงครั้งแรก (เฉพาะภาษาไทย)*

มากกว่าคนปกติ เนื่องมาจากความไม่เท่าเทียมด้านสุขภาพ ข้อมูลจาก องค์การสหประชาชาติ (United Nations, 2023) ชี้ให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้พิการมีมูลค่าถึง 58,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี ถือว่าเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพมหาศาลสำหรับการท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นโอกาสทางการตลาดที่สำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

จากสถิติผู้พิการทั่วโลก พบว่ามีประชากรที่เป็นผู้พิการทางการได้ยินประมาณ 5% หรือประมาณ 430 ล้านคนของประชากรทั่วโลก (World Health Organization, 2024b) ซึ่งเป็นอันดับ 3 ของโลก นับว่าเป็นจำนวนที่สูงและพบได้ทุกภูมิภาคและประเทศทั่วโลก โดยคาดการณ์ว่าภายในปี 2593 อาจมีจำนวนผู้พิการทางการได้ยินเพิ่มขึ้นมากกว่า 700 ล้านคน (Youngs, 2020) Tedros Adhanom Ghebreyesus (World Health Organization, 2021) กล่าวว่า การสูญเสียการได้ยินมักถูกเรียกว่า “ความพิการที่มองไม่เห็น” ไม่ใช่เพียงเพราะการที่หูหนวกเป็นอาการที่คนอื่นไม่สามารถมองเห็นได้เท่านั้น แต่เนื่องจากได้รับการปฏิบัติในทางลบจากสังคมมานานและถูกละเลยจากนโยบายของรัฐ นอกจากนี้คนที่มีความพิการทางการได้ยินยังต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมายในกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การเข้าถึงข้อมูล และการใช้บริการโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่สะดวกมากพอ (Escudeiro et al., 2015) โดยเน้นย้ำถึงอุปสรรคในการสื่อสารและการมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยว (Gillovic & McIntosh, 2020) และการบริการที่ยังไม่ได้รับเท่าที่ควรเนื่องจากขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สามารถเข้าถึงได้ รวมถึงนโยบายที่ให้ความช่วยเหลือคนพิการและการถูกเลือกปฏิบัติ (United Nations, 2023) แสดงให้เห็นถึงความไม่เท่าเทียมและความไม่ครอบคลุมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในปัจจุบันยังมีการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินค่อนข้างน้อย และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมองไม่เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ จึงไม่มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวที่พิการทางการได้ยิน (Zajadacz & Sniadek, 2013) แม้ว่าคนกลุ่มนี้จะถือเป็นตลาดที่มีความน่าสนใจก็ตาม

สำหรับประเทศไทยมีประชากรที่เป็นผู้พิการทั้งหมดจำนวน 2,186,769 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567) โดยเป็นจำนวนของผู้พิการทางการได้ยินทั้งหมด 418,612 คน หรือคิดเป็น 19.14% ของจำนวนผู้พิการทั้งหมด ซึ่งมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (Department of Empowerment of persons with Disabilities, 2024) และเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี ที่ผ่านมามีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้สามารถรองรับคนสูงวัย และคนพิการมากขึ้น ทั้งในระบบสาธารณสุข ไปถึงเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล (Tourism for All) ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่ทุกคนทุกวัย ทุกเพศ ทุกสภาพร่างกาย สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะ แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวได้โดยปลอดภัย สะดวก โดยปราศจากอุปสรรค **องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน** (Designated Areas for Sustainable Tourism Administration, 2021) แต่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนยังไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร ทำให้โครงการนี้ยังไม่เป็นรูปธรรมชัดเจนมากนัก **ฐิติกานต์ นียมอดุลย์** (Niyomadul, 2010) และผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้ความสนใจกับกลุ่มนักท่องเที่ยวคนพิการทางการได้ยินค่อนข้างน้อย ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ธุรกิจนำเที่ยวของไทยพบว่า มีบริษัทที่รับจัดนำเที่ยวสำหรับคนพิการมีเพียงไม่กี่บริษัทเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีรายการนำเที่ยวเฉพาะสำหรับคนพิการ (Butree, 2021) ส่งผลให้ผู้พิการทางการได้ยินขาดโอกาสในการเข้าถึงการท่องเที่ยว

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าว รวมถึงการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินทั้งในและต่างประเทศ พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังมีจำนวนจำกัดทั้งในด้านพื้นที่ทางการศึกษาและองค์ความรู้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ การตัดสินใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นต่างๆ เพื่อขยายเป็นองค์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทาง รวมถึงความต้องการทางการท่องเที่ยวในมุมมองของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

งานวิจัยนี้จะช่วยเพิ่มองค์ความรู้ใหม่ที่ยังขาดแคลนในประเทศไทย อันจะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานโยบายและสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการออกแบบผลิตภัณฑ์และบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้พิการทางการได้ยิน เพื่อให้ผู้พิการทางการได้ยินมีโอกาสเข้าถึงกิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวอย่างเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวทั้งต่อภาครัฐและภาคเอกชนในการวางแผนตลาดที่เข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้พิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาพฤติกรรม แรงจูงใจ การตัดสินใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวสำหรับผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) คณะผู้วิจัยมีการกำหนดแนวทางรวมถึงขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยกำหนดประชากร คือ กลุ่มผู้พิการทางการได้ยินในประเทศไทย 418,612 คน (Department of Empowerment of persons with Disabilities, 2024) และกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้พิการทางการได้ยินอย่างน้อยจำนวน 400 คน การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การสุ่มโดยใช้หลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแบบครอบคลุม โดยแบ่งกลุ่มผู้พิการทางการได้ยินในประเทศไทยทั้งสิ้น 418,612 คน ออกเป็นทั้งหมด 4 ตามภูมิภาคในประเทศไทย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนผู้พิการทางการได้ยินตามภูมิภาค

กลุ่มผู้พิการทางการได้ยิน	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
1. ภาคเหนือ	98,081 คน	93.7201991 = 94 คน
2. ภาคกลางและภาคตะวันออก	106,337 คน	101.609127 = 101 คน
3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	159,706 คน	152.605276 = 153 คน
4.ภาคใต้	54,488 คน	52.0653971 = 52 คน
รวม	418,612 คน	400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย

คณะผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยว
3. แรงจูงใจในการท่องเที่ยว
4. การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว
5. ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม
6. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เมื่อเก็บรวบรวมจากชุดแบบสอบถามที่ได้รับการตอบเรียบร้อยจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดข้างต้นให้ได้อย่างน้อย 400 ชุด โดยในการวิจัยในครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามทั้งหมด 425 ชุด โดยมีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นผู้พิการทางการได้ยินชาวไทยที่มีช่วงอายุอยู่ในระหว่าง 20 – 59 ปี สามารถอ่านออก เขียนได้ มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องใช้ล่ามภาษามือหรือผู้ช่วย มีระดับการสูญเสียการได้ยิน 1.หูหนวก สูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป 2.หูตึง สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ 26 – 90 เดซิเบล

2. การเข้าถึงผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อรวบรวมข้อมูล

2.1 การลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ในการลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลคณะผู้วิจัยจะจัดทำหนังสือทางราชการจากคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่แจกแบบสอบถามในจังหวัดขอนแก่น เพื่อดำเนินการวิจัยและเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ชมรมคนหูหนวก จังหวัดขอนแก่น, ศูนย์บริการคนพิการจังหวัดขอนแก่น และศูนย์พัฒนาศักยภาพและอาชีพคนพิการ จังหวัดขอนแก่น

2.2 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์คณะผู้วิจัยจะจัดทำหนังสือทางราชการจากคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้พิการทางการได้ยินชาวไทยทั้ง 4 ภูมิภาค ไปถึงสมาคมผู้พิการทางการได้ยิน, ชมรม, หน่วยงาน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการทางการได้ยิน เพื่อดำเนินการวิจัยและเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง โดยการโพสต์ข้อความแบบสอบถามผ่านทางช่องทางออนไลน์ตามกลุ่มที่มีผู้พิการทางการได้ยิน หรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับผู้พิการทางการได้ยิน ได้แก่ กลุ่มเฟซบุ๊ก (Facebook Group), แอปพลิเคชันเอ็กซ์ (X) และอินสตาแกรม (Instagram) โดยใช้แฮชแท็ก #ผู้พิการทางการได้ยิน #คนหูหนวก #หูหนวก #ภาษามือ #Deaf เป็นต้น

3. ติดตามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งช่องทางออนไลน์และการลงพื้นที่

4. ตรวจสอบคุณภาพข้อมูล หลังจากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและได้ข้อมูลครบถ้วน จึงได้นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์และสรุปผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล การแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation :S.D) และใช้การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC : Index of item objective congruence) ในการทดสอบเครื่องมือแบบสอบถาม

ผลการทดสอบเครื่องมือแบบสอบถาม

ผลจากการทดสอบเครื่องมือโดยการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC : Index of item objective congruence) ของผู้เชี่ยวชาญจากการตรวจสอบแบบสอบถามการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของข้อคำถามมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.94 โดยข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 ถือว่ามีค่าความเที่ยงตรงสามารถใช้ได้

ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยสามารถนำผลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและนำเสนอผลการศึกษาวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน คน 221 คิดเป็นร้อยละ 52.0 มีอายุระหว่าง 20 – 29 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 สถานภาพโสด จำนวน 271 คิดเป็นร้อยละ 63.8 อาชีพรับจ้างอิสระ จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งล่าสุดเพื่อพักผ่อน จำนวน 308 คิดเป็นร้อยละ 28.2 เดินทางกับครอบครัว/เพื่อน/ญาติ จำนวน 227 คิดเป็นร้อยละ 65.2 ผู้ช่วยส่วนตัวในการเดินทางท่องเที่ยวคือสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน จำนวน 191 คิดเป็นร้อยละ 38.1 และไม่มีผู้ช่วยส่วนตัว จำนวน 191 คิดเป็นร้อยละ 38.1 เดินทางท่องเที่ยว 1 - 2 ครั้ง ต่อปี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6

ใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว 2 วัน 1 คืน จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยว 2,001 – 3,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 เลือกวางแผนการท่องเที่ยวด้วยตนเอง จำนวน 339 คิดเป็นร้อยละ 74.2 มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวจากเฟซบุ๊ก (Facebook) จำนวน 316 คิดเป็นร้อยละ 25.5 ชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก

อุทยาน จำนวน 337 คิดเป็นร้อยละ 48.0 ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางเที่ยว คือ รถส่วนบุคคล จำนวน 318 คิดเป็นร้อยละ 44.4 ที่พักที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกใช้คือรีสอร์ท เลือกเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 355 คิดเป็นร้อยละ 64.9 พฤติกรรมก่อนเดินทางท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว จำนวน 354 คิดเป็นร้อยละ 34.4 พฤติกรรมระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอขณะท่องเที่ยวจำนวน 394 คิดเป็นร้อยละ 39.0 พฤติกรรมหลังการเดินทางท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ แบ่งปันและแชร์ประสบการณ์ลงโซเชียลมีเดีย เช่น อพภาพ วิดีโอ ข้อความบอกเล่าความรู้สึก จำนวน 295 คิดเป็นร้อยละ 42.1

3. แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน

ผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมของแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน $\bar{X} = 4.07$ และ $S.D. = 812$ แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยจัดลำดับตามแรงจูงใจในการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน	$\bar{X}$	$S.D.$	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ	4.57	0.599	มากที่สุด	1
ต้องการประสบการณ์ในการท่องเที่ยว	4.36	0.729	มากที่สุด	3
ต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตท้องถิ่น	4.08	0.862	มาก	7
ต้องการเดินทางเพื่อรักษาตัว ฟันฟูสุขภาพ	3.55	1.027	มาก	12
ต้องการท้าทายตัวเอง	3.70	0.989	มาก	11
ต้องการเดินทางเพื่อเยี่ยมครอบครัว และเพื่อน	3.72	1.008	มาก	10
ต้องการใช้เวลากับครอบครัวและเพื่อน	4.21	0.784	มากที่สุด	5
ต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม	3.83	0.960	มาก	9
ราคาค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	3.93	0.760	มาก	8
ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว	4.51	0.626	มากที่สุด	2
การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวจากเพื่อน ครอบครัว และสื่อออนไลน์	4.21	0.703	มากที่สุด	4
การที่แหล่งท่องเที่ยวมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับผู้พิการทางการได้ยิน	4.16	0.706	มาก	6
รวม	4.07	0.812	มาก	

4. การตัดสินใจท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน

ผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมของกระบวนการตัดสินใจในการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน $\bar{X} = 4.15$ และ $S.D. = .684$ แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีกระบวนการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยจัดลำดับตามการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

การตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน	$\bar{X}$	$S.D.$	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
การตระหนักถึงความต้องการที่จะท่องเที่ยว	4.27	0.701	มากที่สุด	1
ค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวจากบุคคลใกล้ชิด ครอบครัว เพื่อน และ สื่ออินเทอร์เน็ต	4.08	0.668	มาก	3
เปรียบเทียบข้อมูลค่าใช้จ่าย และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการ ท่องเที่ยว	3.98	0.708	มาก	4
ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวหลังจากได้ข้อมูลที่ต้องการ	4.25	0.662	มากที่สุด	2
รวม	4.15	0.684	มาก	

5. ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของผู้พิการทางการได้ยิน

ผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมของความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน $\bar{X} = 4.18$ และ $S.D. = .0.713$ แสดงให้เห็นว่าในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีความตั้งใจเชิงพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 โดยจัดลำดับตามความตั้งใจเชิงพฤติกรรมในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมของผู้พิการทางการได้ยิน	$\bar{X}$	$S.D.$	ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
แนะนำและบอกต่อเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	4.20	0.674	มาก	2
แชร์ประสบการณ์ท่องเที่ยวให้เพื่อน ครอบครัว หรือรีวิวผ่าน สื่อออนไลน์	4.31	0.697	มากที่สุด	1
จะกลับไปเที่ยวซ้ำ	4.02	0.769	มาก	3
รวม	4.18	0.713	มาก	

6.ข้อเสนอแนะของผู้พิการและผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

โดยสรุปจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจากผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย ดังนี้

6.1 ปัญหาที่พบระหว่างการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

พบว่า ปัญหาที่พบระหว่างการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทยส่วนใหญ่เป็นปัญหาการสื่อสาร จำนวน 95 ข้อที่ถูกเลือก รองลงมาคือสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 24 ข้อที่ถูกเลือก ทักษะคติเชิงลบต่อผู้พิการทางการได้ยินและการเลือกปฏิบัติจำนวน 4 ข้อที่ถูกเลือก

6.2จากปัญหาในข้อ 1 สามารถสรุปความต้องการ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ทางการท่องเที่ยวสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ดังนี้

- ผู้ให้บริการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามแหล่งท่องเที่ยวควรมีความรู้ภาษามือ
- มัคคุเทศก์ที่มีความรู้ด้านภาษามือในการนำเที่ยว
- การพัฒนาเทคโนโลยีและแอปพลิเคชันแปลเสียงเป็นข้อความเพื่อการสื่อสาร
- คนทั่วไปเข้าใจ รู้และสื่อสารภาษามือเบื้องต้น
- การปฏิบัติที่ดีและเป็นที่ยอมรับอย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป
- สิ่งอำนวยความสะดวกตามเส้นทางหรือในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ป้ายข้อมูล รูปภาพ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมทางการท่องเที่ยว แรงจูงใจ การตัดสินใจ และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย

จากผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทยนั้นไม่แตกต่างจากคนทั่วไป ทั้งในด้านความต้องการและการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยผู้พิการทางการได้ยินชาวไทยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Dhruv, Audrey, Leah, Froehlich, 2019) ได้กล่าวว่า พฤติกรรม ความต้องการ การใช้ชีวิต การหาแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน เมื่อเปรียบเทียบกับคนที่ไม่พิการนั้นแทบจะไม่แตกต่างกันนัก โดยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งล่าสุดเพื่อพักผ่อน ซึ่งขัดแย้งกับบางงานวิจัย เช่น (Zajadacz & Sniadek, 2013) ได้กล่าวว่า การเดินทางเพื่อเยี่ยมครอบครัวและเพื่อน เป็นหนึ่งในวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน จากการศึกษาของคณะผู้วิจัย พบว่า การเดินทางเพื่อเยี่ยมครอบครัวและเพื่อนไม่ได้เป็นวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย กลุ่มตัวอย่างจะมีการเดินทางร่วมกับครอบครัว เพื่อน ญาติ มีผู้ช่วยเป็นสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน บางครั้งไม่มีผู้ช่วยส่วนตัว เดินทาง 1 - 2 ครั้งต่อปี ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 2,001 - 3,000 บาท มีการวางแผนการเดินทางด้วยตนเอง และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ใช้บ่อยที่สุดคือเฟซบุ๊ก ขึ้นชอบแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น ทะเล ภูเขา น้ำตก การเดินทางนิยมใช้รถส่วนตัวและเลือกพักในรีสอร์ท เดินทางช่วงวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์ โดยส่วนใหญ่วางแผนท่องเที่ยวล่วงหน้าด้วยการศึกษาข้อมูลสถานที่ ระหว่างการเดินทางจะถ่ายภาพหรือวิดีโอ และหลังจากเดินทางจะเผยแพร่ประสบการณ์ผ่านโซเชียลมีเดีย สอดคล้องกับงานวิจัยของ **รัชญา ชาลี; เจนธรรพ และคณะ ; อิบราฮิม กาดัลลาห์; อิสระ อุปติ; คาโรลีน่า คอร์เปียล และซิกมุนด์ ครูเซค** (Chalee, 2012;

Dhruv et al., 2019; Gadallah, 2022; Upadee, 2017; Korbiel & Kruczek, 2024) ได้กล่าวว่า ผู้พิการทางการได้ยินจะมีการเดินทางท่องเที่ยว 1-2 ครั้งต่อปีและใช้ระยะเวลาในการเดินทางประมาณ 2 วัน และจะมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ที่ 1,000 – 3,000 บาท ส่วนใหญ่มีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง ส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากเฟซบุ๊ก ส่วนใหญ่ผู้พิการทางการได้ยินชื่นชอบการท่องเที่ยวในด้านสันตนาการ การเดินทางท่องเที่ยวชนบท เติญภูเขา เทียวทะเล เทียวธรรมชาติ ส่วนใหญ่จะมีการเลือกใช้รถส่วนบุคคลในการเดินทางท่องเที่ยว เลือกใช้รีสอร์ทเป็นที่พัก ผู้พิการทางการได้ยินจะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ (วันหยุดสุดสัปดาห์) ผู้พิการทางการได้ยินจะมีพฤติกรรมระหว่างและหลังจากเดินทางท่องเที่ยวคือ ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอ จะเก็บรวบรวมรูปภาพ และอาจจะมีการโพสต์ภาพย้อนหลังบ้าง และก็กลับมาเล่าประสบการณ์ เล่าถึงสถานที่ท่องเที่ยวให้แก่เพื่อน หรือผู้พิการคนอื่น

2. แนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

จากการศึกษา พบว่า ผู้พิการทางการได้ยินหลายคนชอบเดินทางท่องเที่ยวเช่นเดียวกับคนทั่วไปในสังคม แต่ขาดการสนับสนุนการท่องเที่ยวสำหรับผู้พิการทางการได้ยินจากผู้ประกอบการ องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Zajadacz & Sniadek, 2013) คณะผู้วิจัยจึงได้ศึกษาในส่วนปัญหาหลักในการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ดังนี้

1. ปัญหาการสื่อสาร สอดคล้องกับการวิจัยของ (Orczyk & Mlodystach, 2022; Hansen, 2014; Dhruv et al., 2019) ได้กล่าวว่า ปัญหาการสื่อสารเป็นปัญหาในการเดินทางของผู้พิการทางการได้ยิน เมื่อต้องสื่อสารกับคนไม่รู้ภาษามือ การสื่อสารกับคนขับรถสาธารณะ พนักงานขายตั๋ว การสื่อสารกับผู้ร่วมเดินทางคนอื่น

2. ปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวก เสี่ยงประกาศ บางที่ไม่มีป้ายให้อ่าน ป้ายรูปภาพ ป้ายสัญลักษณ์ หรือบางที่มีป้ายแต่ป้ายชำรุด เสียหาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Orczyk & Mlodystach, 2022) และงานวิจัยของ (Nilsson, 2020; Hersh, Ohene-Djan, & Naqvi, 2010) ได้กล่าวว่า สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอเป็นปัญหาต่อการเดินทางผู้พิการทางการได้ยิน ระบบเสียงประกาศตามยานพาหนะหรือสถานที่ที่ผู้พิการทางการได้ยินไม่สามารถเข้าใจได้ การถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบข้อความ สัญลักษณ์ รูปภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

3. ปัญหาทัศนคติเชิงลบต่อผู้พิการทางการได้ยินและการเลือกปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Jee-Eun Lim, 2020; Chalee, 2012) ได้กล่าวว่า ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหรือการบริการ ผู้ให้บริการมีมุมมองเหมารวมว่าลูกค้าที่มีความพิการว่ามีคุณสมบัติคล้ายคลึงกันและอคติต่อลูกค้าที่มีความพิการซึ่งเหมารวมกลุ่มที่มีความพิการด้วยทัศนคติเชิงลบ

จากปัญหาข้างต้น ผู้พิการทางการได้ยินได้เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ สำหรับการท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยิน ได้ดังนี้

1. ปัญหาการสื่อสาร จัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานให้มีความรู้ภาษามือในแหล่งท่องเที่ยว จัดทำคฤศุเทศก์ที่มีความรู้ด้านภาษามือในการนำเที่ยว จัดทำแอปพลิเคชันแปลข้อความเสียงสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

2. ปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวก จัดให้มีป้ายข้อความ รูปภาพ ตามเส้นทาง หรือแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้พิการทางการได้ยินสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย

3. ปัญหาทัศนคติเชิงลบต่อผู้พิการทางการได้ยินและการเลือกปฏิบัติ จัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานในส่วน of ทัศนคติความเท่าเทียม และความปกติที่มีต่อผู้พิการทางการได้ยินในสังคม

สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Hersh, Ohene-Djan & Naqvi, 2010; Hansen, 2014; Nilsson, 2020; Orczyk & Mlodystach, 2022) ได้กล่าวว่า ควรมีการฝึกอบรมพนักงานขนส่งสาธารณะ ถึงความตระหนักรู้ การใช้ภาษามือข้อมูลเกี่ยวกับผู้พิการทางการได้ยิน ควรมีข้อมูลที่เป็นสัญลักษณ์ ข้อความและรูปภาพแบบชัดเจน มีล่ามภาษามือหรืออุปกรณ์ช่วยฟัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Gadallah, 2022) ได้กล่าวว่า กระทรวงการท่องเที่ยวควรจัดหลักสูตรสำหรับฝึกฝนมัคคุเทศก์ภาษามือสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้พิการทางการได้ยิน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. คณะผู้วิจัยได้มีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย พบว่า ไม่แตกต่างจากนักท่องเที่ยวทั่วไปมาก ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือผู้ประกอบการภาครัฐหรือภาคเอกชนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการและสามารถรองรับผู้พิการทางการได้ยินให้เข้าถึงการท่องเที่ยวได้อย่างเท่าเทียม

2. จากผลการศึกษาปัญหาการเดินทางท่องเที่ยวของผู้พิการทางการได้ยินชาวไทย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อรองรับผู้พิการทางการได้ยินได้ ดังนี้ 1. ปัญหาด้านการสื่อสาร ควรมีส่งเสริมการพัฒนาทักษะการสื่อสารกับผู้พิการทางการได้ยิน และพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์ภาษามือ 2. ปัญหาการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก พัฒนาป้ายสื่อความหมายให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย 3. ปัญหาการบริการของพนักงาน ควรปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่พนักงาน

3. จากผลศึกษานักท่องเที่ยวกลุ่มผู้พิการทางการได้ยินหลายคนเลือกใช้บริษัททัวร์ แสดงให้เห็นถึงศักยภาพทางเศรษฐกิจและความสนใจต่อการท่องเที่ยวของคนกลุ่มนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวควรพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อรองรับกลุ่มผู้พิการทางการได้ยิน เช่น การจัดทำโปรแกรมทัวร์ที่มีมัคคุเทศก์ที่มีความรู้ภาษามือ ปรับบริการให้เข้าถึงง่ายขึ้น รวมถึงอบรมการอบรมพนักงานให้เข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อผู้พิการทางการได้ยิน

4. การใช้กลยุทธ์ทางการตลาดโดยการโปรโมทผ่านโซเชียลมีเดียเฟซบุ๊กและติ๊กต็อก ด้วยการใช้เนื้อหาภาษามือจะช่วยเพิ่มการรับรู้และความสนใจจากกลุ่มผู้พิการทางการได้ยินมากขึ้น เช่น วิดีโอภาษามือ

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงลึกในเรื่องภาษามือเพื่อการพัฒนาหลักสูตรมัคคุเทศก์ภาษามือสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้พิการทางการได้ยิน

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมทัวร์สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

3. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้พิการประเภทอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลพฤติกรรมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้พิการครบทุกประเภท

4. เนื่องจากสภาพแวดล้อม สิ่งกระตุ้น และปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อมนุษย์โดยตรง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นให้สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลา ดังนั้น ควรมีการศึกษาข้อมูลใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง

References

- Butree, P. (2021). “Disabled tourists” A new market and challenge for Thai tourism. *Manager Online*. Retrieved from <https://mgronline.com/travel/detail/9640000044157> (In Thai)
- Chalee, W. (2012). *The sound of silence* (Master’s thesis). Thammasat University Digital Collection. Retrieved from https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/digital/api/DownloadDigitalFile/download/82009 (In Thai)
- Department of Empowerment of Persons with Disabilities. (2024). *Situation of people with disabilities as of May 31, 2024*. Retrieved from https://dep.go.th/images/uploads/files/Dashboard_20240127_LAST_compressed.pdf (In Thai)
- Designated Areas for Sustainable Tourism Administration (Public Organization). (2021). *The meaning of tourism for all inclusive tourism*. Retrieved from <https://www.dasta.or.th/th/article/695> (In Thai)
- Dhruv, J., Desjardins, A., Findlater, L., & Froehlich, J. E. (2019). Autoethnography of a hard of hearing traveler. In *ACM ASSETS Conference Proceedings* (pp. 236–248). Retrieved from <https://par.nsf.gov/biblio/10172665-autoethnography-hard-hearing-traveler>
- Escudeiro, P., Escudeiro, N., Reis, R., Lopes, J., Norberto, M., Baltasar, A. B., Barbosa, M., & Bidarra, J. (2015). Virtual sign – A real-time bidirectional translator of Portuguese sign language. *Procedia Computer Science*, 67, 209–218. <https://doi.org/10.1016/j.procs.2015.09.269>
- Gadallah, S. I. I. (2022). Role of tourist guide in accessible tourism (Tourism for special needs). *Journal of the Faculty of Tourism and Hotels, Mansoura University*, 11(6), 413–439. <https://doi.org/10.21608/mkaf.2022.314020>
- Gillovic, B., & McIntosh, A. (2020). Accessibility and inclusive tourism development: Current state and future agenda. *Sustainability*, 12(22), 9722. <https://doi.org/10.3390/su12229722>
- Hersh, M., Ohene-Djan, J., & Naqvi, S. (2010). Investigating road safety issues and deaf people in the United Kingdom: An empirical study and recommendations for good practice. *ResearchGate*, 38(4), 290–305. <https://doi.org/10.1080/10852352.2010.509021>

- Jee-Eun, L. (2020). Understanding the discrimination experienced by customers with disabilities in the tourism and hospitality industry: The case of Seoul in South Korea. *Sustainability*, 12(18), 7328. <https://doi.org/10.3390/su12187328>
- Korbiel, K., & Kruczek, Z. (2024). Motives, preferences and determinants of tourist activity of people with disabilities. In *Uplatňování principů inkluze v cestovním ruchu v zemích V4: Application of the principles of inclusion in tourism in V4 countries* (pp. 35–41). Retrieved from https://www.peuni.cz/dokumenty/Sbornik_konference_posledni-verze.pdf
- Nilsson, L. (2020). *The experience of traveling for young people with a hearing impairment – Voices of invisible disabled* (Magister thesis). Retrieved from <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1448498/FULLTEXT01.pdf>
- Niyomadul, T. (2010). *Facilities needs of disabled persons to access social services: A case study of Kathu District, Phuket Province* (Minor thesis). Thammasat University Digital Collection. Retrieved from https://digital.library.tu.ac.th/tu_dc/digital/api/DownloadDigitalFile/download_digi/122407/?path=thesis/sw/2842/01title-tables.pdf (In Thai)
- Orczyk, M., & Młodystach, L. (2022). Analysis of problems faced by the deaf while using public transport in a big city. *Transport Problems*, 17(3), 137–147. <https://doi.org/10.20858/tp.2022.17.3.12>
- United Nations. (2023). *Promoting accessible tourism for all*. Retrieved from <https://social.desa.un.org/sdn/promoting-accessible-tourism-for-all>
- Upadee, I. (2017). *Motivation, media exposure, decision making and traveling pattern of disabled tourist* (Master's thesis). Chulalongkorn University Digital Dissertations. Retrieved from <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/1429/> (In Thai)
- World Health Organization. (2021). *World report on hearing*. Retrieved from <https://www.who.int/publications/i/item/9789240020481>
- World Health Organization. (2024a). *Disability*. Retrieved from https://www.who.int/health-topics/disability#tab=tab_1
- World Health Organization. (2024b). *Deafness and hearing loss*. Retrieved from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/deafness-and-hearing-loss>
- Youngs, R. (2020). *Burden of global deafness with Robin Youngs*. Biomedicine Video. Retrieved from <https://www.biomedicine.video/global-health/burden-global-deafness-robin-youngs>
- Zajadacz, A., & Sniadek, J. (2013). Tourism activities of deaf Poles. Retrieved April 30, 2024, from <https://sciendo.com/pdf/10.2478/pcssr-2013-0010>